

[Nathalie Lind]

Jeg har fulgt med i – og jeg har gjort det meget nøje – hvad der er sket, og hvordan andre lande har reageret. Jeg indrømmer, at man hidtil har valgt at træffe afgørelserne ved consensus, altså ikke har haft nogen afstemning, idet man tror på, at dette kompromis muligvis er en vej frem. Men når man følger med i dette og hører om, hvad der er sket, og også hører, hvordan den danske presse og de danske massemedier opfatter det, så må jeg have lov til at citere et blad som Politiken, der siger, at vi skulle have stemt imod. Jeg må komme tilbage til den side af sagen bagefter.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Som den minister, der har UNESCO-samarbejdet under sin ressort, er jeg naturligvis interesseret i enhver interesse og opmærksomhed omkring UNESCOs arbejde, selvfølgelig også fra medlemmer af huset her. Men når det drejer sig om – som jeg måtte forstå det – politisk deltagelse i kommissionen herhjemme og i delegationen ved generalkonferencerne, vil jeg henholde mig til, hvad jeg sagde før: at det er en meget lille del af arbejdet, der er politisk; den helt overvejende del af det er teknisk-fagligt samarbejde.

Hvad det politiske spørgsmål, der her rejses, angår, kan jeg sige – ud over de oplysninger, jeg gav før – at jeg havde lejlighed til inden min afrejse fra Beograd at have en relativt lang samtale med generalsekretæren, hvor jeg meget klart gjorde rede for de danske synspunkter, og jeg kan sige, at man i UNESCO er meget klar over de betænkeligheder, der er fra dansk og fra nordisk side på dette felt.

Nathalie Lind (V):

Vi får forhåbentlig en anden lejlighed til en debat om det mere principielle i denne sag. Det argument, at det kun er en meget lille del, der vedrører det politiske, og at alt det andet er mere fagligt, sagligt bestemt, synes jeg er et dårligt argument. Jeg mener, det er et fuldstændig vitalt spørgsmål, der foreligger her. Hvordan skal ytringsfriheden være, hvordan skal informationsfriheden være? Skal Danmark, skal det danske folketing – uden at være impliceret i det på nogen måde – blot acceptere, at man kører videre, i

stedet for at tage konfrontationen og dermed tage et medansvar?

Det, jeg ikke nåede at citere før – undskyld, hr. formand – var fra slutningen af oktober, hvor et blad som Politiken klart skrev, at vi burde have stemt imod. Hvis ministeren læser udenlandske blade fra London og New York osv., vil hun også dér se, hvilken heftig debat dette rejser. Jeg mener, det er så vigtigt et spørgsmål, at folketinget ikke kan være sat uden for indflydelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 116

3) Til *undervisningsministeren* af:

Eva Møller (KF):

»Hvilke tanker har regeringen gjort sig om en eventuel adgangsbegrænsning til gymnasierne?«

Skriftlig begrundelse

På et møde i Nationaløkonomisk Forening har finansminister Svend Jakobsen ifølge Berlingske Tidende for onsdag den 29. oktober udtalt, at man i forbindelse med de »åbne indgange« til de offentlige ydelser også må se på den frie adgang til gymnasierne.

Ministerens bedes oplyse, om en eventuel adgangsbegrænsning skal ske gennem et betalingsprincip, om man påtænker en skærpelse af egnethedskriteriet, eller om man har helt andre muligheder under overvejelse.

Eva Møller (KF):

Det er med stor spænding, jeg afventer undervisningsministerens svar på det stillede spørgsmål om, hvilke tanker regeringen har gjort sig om en eventuel adgangsbegrænsning til gymnasiet, for ofte hører vi jo først om regeringens bespareelsesplaner, når de udsendes i form af cirkulærer eller bekendtgørelser.

Vi ønsker fra konservativ side fortsat, at der skal være adgang til gymnasiet for alle elever, der er egnede til og har behov for denne uddannelse, der efter vor opfattelse er forberedelsen til en længerevarende højere uddannelse. På den anden side kan vi godt se, at det er inkonsekvent, således som ordningen fungerer i øjeblikket, hvor alle kan